

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:
 Egy évre . . . . . 5 frt — kr.
 Hat hónap . . . . . 2 frt 50 kr.
 Három hónap . . . . . 1 frt 25 kr.
 Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
 Éves számok 12 kr. jával kaphatók a kiadóhivatalban

BARS.

HIRDETÉSEK:

Negyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 7 fr.
 kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 l. fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 Lr
A nyiltérben:
 minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.
 Völünk összeköttesben levő hirdető-írdák, előfizetünk, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) juldendők.
 Kéziratok vissza nem adtnak.

Megjelen: hetenként egyszer,

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba: (Takaré- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

→→→ vasárnap reggel. →→→

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Vagyonunk biztonságáról.

Minden embernek legelső óhajta, hogy vagyonát biztonságba helyezze; mert nincs annál kellemetlenebb, mint a nagy fáradsággal szerzett vagy megtartott keresményről azt tudni, hogy ez a véletlen esélyei és némely lelkiismeretlen, rosszakaratu vagy gondatlan ember miatt veszélynek, pusztulásnak van kitéve.

Javainkat sokféle veszély fenyegeti. Vannak emberek, akik szeretik a tisztességes munkát; tisztességes munkájuk után kívánnak megélni, jóléthez jutni; de viszont vannak olyanok is, akik kerülnek a tisztességes munkát és folytonosan azzal tépelődnek: miként lehetne könnyű szerrel meggazdagodni. Ez sarkal sok embert megrovandó, büntetendő cselekmény elkövetésére; ebből származik a társadalom békéjének felforgatása, a vagyonbiztonság veszélyeztetése. Vannak olyan emberek is, akik a legesekelelyebb sérelem miatt boszút forralnak mások iránt és ha mást nem tehetnek, képzelte ellenségeik vagyonának biztonságát veszélyeztetik.

Tapasztalásból tudjuk, hogy javainkat leginkább a tűzvész fenyegeti pusztulással. Erről tanuskodnak a gyakori tüzesetek, melyek igen sokszor falukat, városokat tesznek hamuvá.

A tüzeseteknek szintén megvan a maguk évszaka, a midőn sűrűbben és pusztítóbban ismétlődnek, mint máskor. A tüzesetek időszaka többnyire a száraz, szeles, tavaszi napokban áll be; de leginkább a nyárnak aratás után eső része az, a mikor nap nap után, hol itt, hol ott tűzvészre kondulnak meg a harangok.

Ha beköszönt a tavasz meleg napjaival, csak Isten őrzi a legtöbb községet a végpusztulástól.

Látjuk, hogy a gondozatlan házikök gyulékony szalma-anyagból csinált

tetői, vagy a még gondozatlanabb, igazán primitív kémények mily könnyen kigyulnak. Látjuk, hogy magukra hagyott gyermekek gondatlanul bánnak a tüzzel és a felnöttek is égő pipával járnak a takarmány- és szalmakazlak között.

Bizony a legszigorubb ellenörzés volna gyakorlandó az ilyen rendezetlen községek rendetlen lakósaival szemben, mert az ilyenek önjavukat nem ismerik, vagy hiányzik belőlük az akarat munkálni azt.

Ezért kívánatos, hogy a már beállt meleg napok ne találjanak készületlenül egy községet sem. Tegyük meg mindenütt a szükséges óvintézkedéseket és az előljáró-ág a legszigorubb bírság terhe alatt utasítsa a lakosokat is azok megtételére, mert nem ritkaság, hogy egy hanyag ember mulasztása miatt az egész község elpusztult. Alkossák meg a községek is az építkezési szabályzatot, mely ne engedje meg, hogy a nép kénye-kedve szerint építse házeit s más épületeit. A házsorok és a házaknak egymáshoz való, kellő távolsága nemcsak a község külsejét és esinosságát emelné, hanem a tűz veszélyes voltát is csökkentené.

De elengedhetlen kötelessége minden község előljáróságának tűzoltószerekkel is ellátni a községet és gondoskodni arról, hogy az értelmesebb lakosokból tűzoltók képeztessenek, kik veszély idején a szereket kellő ügyességgel tudják kezelni.

Ne késedelmeskedjenek tehát a községek a tűzvész elleni óvintézkedéseknek gyors és szigoru keresztülvitelével, nehogy az e téren elkövetett mulasztásuk és hanyagságuk miatt esetleg vagyonuk essék a tűzvész áldozatául.

A javítóintézetek szervezete.

Közi: POPELLÁR AMBRUS, javítóintézeti titkár.

Hogy a növendék meddig tartható vissza az intézetben, azt az elítélteknél a bírói ítélet, a kérelmileg befogadottnál pedig

a szülök, gyám vagy gyámhatóság beleegyző nyilatkozata határozza meg. Miután azonban az elítélteknél a 3-6-8-12 havi intézeti nevelés alatt az erkölcsi javítás az idő rövidségénél fogva el nem érhető, s az így kibocsátott növendék előbbi bűnébe csakhamar visszaesnek, s az intézet ekkép magasatos célját el nem érhetné: az illetékes kir. ügyészség az elítelt ifju szülöit előzetesen megkeresi az iránt, hogy tőlük beleegyző nyilatkozatot eszközöljön ki elítelt gyermeküknek a büntetési idő letele utáni további intézeti neveltetésére olyképen, hogy az ifju azontul még 2 évig, esetleg 20 éves koráig visszatartható legyen. E beleegyzést a szülök legtöbb esetben megadják.

A kérelem alapján felvett növendékek is legalább 2 évig, esetleg tovább is, avagy 20 éves koruk betöltéséig tartanak az intézetben a szerint, amint szülöik, gyámjuk vagy gyámhatóságuk erre beleegyzést adott.

A kir. igazságügyminiszterium a felvételre beutalt növendékre vonatkozó összes iratokat beküldvén, az igazgatóság előzetes tájékozást nyer a befogadandó ifju személyi, családi, erkölcsi és társadalmi viszonyairól. Az iratok megérkezése után néhány napra az ifju is beszállittatik s az intézet igazgatója elé állittatván, ez néhány kérdést intéz hozzá különösen előéletét illetőleg; figyelmezteti ezután elkövetett hibáinak megbánására, magabaszállásra, az intézetben tanusítandó jó magaviselet, engedelmesség, rend- és tisztaságra s felszólítja, hogy kísérvényének (szülő vagy megbízottja, elítélteknél fegyveres ör) köszönetét fejezze ki s töle elbucsuzzék. Ez megtörténvén, az ujoncz a javító osztályra (korrekció) felkísértetik, s ott egy magánzárkában (ezella) 8-14 napra elhelyeztetik. Magával hozott ruháit itt azonnal levetvén, megfürdetik s intézeti ruhába öltöztetik.

A magánzárka azon hely, hol az ujoncz növendék intézeti életének első napjait tölti. Itt kezdi megszokni az intézeti szigoru fegyelmet, rendet, tisztaságot és feltétlen engedelmességet. Az itt töltött idő alatt —

mindenkitől teljesen ell-ülönítve levén — semmiféle foglalkozást nem kap, hogy ideje legyen változatos, bünös multjára visszatekinteni, elkövetett bünei felett elmélkedni, azokat megbánni s magabaszállani.

A magán elzárásban meglátogatják különböző időben az ujonczot az intézeti összes tisztviselők, kik mindannyian igyekeznek erkölcsi állapota felől tájékozást szerezni s elkövetett hibáit vele megutáltatni. Az eféle látogatást az egyik ujoncz egészen közömbösen, morogva fogadja, mintegy azt mutatván, hogy sorsával daczolni akar, míg a másik keservesen sír, jajgat s égre-földre igéri, hogy soha többé rosszat nem tesz.

Sorsába beletörödvén, az intézeti rendet és fegyelmet némileg megszokván, a növendék néhány nap mulva a többi közé, a „család“-ba bevezetetik s itt szokja meg az intézeti fegyelmet még nagyobb mértékben.

A családok növendékei egész nap váltva munkán és iskolai előadáson vannak. Csupán ebéd után 1/2, vacsora után pedig 1-1 1/2 órán át szórakoznak. Vallás-erkölcsi oktatásban hetenkint 3-szor részesülnek saját felekezeti lelkészeiktől. Vasár- és ünnepnapokon délelőtt felekezetenként isteni tiszteletet és szent beszédet hallgatnak. A délutáni ájtatosság után egész estig szórakoznak: egyik hegedül, másik fuvoláz; egyik csoport lapdáz, másik sétál, énekel stb., de mindig állandó és szigoru felügyelet mellett. Nyáron át vasárnaponként délután többször kirándulnak a saját kebelükből alakult 18 tagból álló zenekar (fuvóhangszerek), kísérvényben, követve egy csoport utcai gyereket, s bálmulva nagy közönség által.

A javítóintézetbe jött növendékek a munkához szokva egyáltalán nem levén, itt kényszermunkára alkalmaztatnak. Minden növendék kedve, hajlama s testi ereje szerint az asztalos, esztergályos, cipész, szabó, kosárfonó, kőműves, könyvkötő iparra, kerti, mezei vagy házi munkára osztatik be. Ezen kívül kivétel nélkül mindegyik naponként 2-3 órán át az iskolában is nyer oktatást.

TÁRCSA.

Egy balul sikerült tréfa.

Piros pünkösöd szombatjának délutánján történt, hogy az „Oroszlán“ vendéglőbe egy elegáns külsejű uri ember érkezett, a ki — mihelyt elfoglalta a számára felnyitott szobát — azonnal borbélyért küldött.

A borbély, a borbélyok szokásos fűrgeségével, összes szerszámaival megrakottan, néhány percz alatt meg is érkezett.

Az uri ember ekkor felnyitja táskáját és abból egy kopott, torzonborz parókát vevén ki, így szól a borbélyhoz:

— Ezt a parókát sürgősen hozza rendbe; készítsen hozzávaló hosszú szakállat, erős bajuszt, pájészeket és szerezzen egy sötét szemüveget. De siessen a munkával, mert a 4 órai vonattal okvetlenül el kell utaznom.

A borbély hazasiet a parókával; fel-süti, kisüti, majdnem megsüti azt a nagy sietségben és mikor a szakál-, bajusz- és pájészekkel is készen van, elviszi a vendéglőbe és feldekorálja azokkal az ismeretlent, aki fáradsága díjául három ropogó flórest nyom a markába.

Amde a borbélyt nem hagyta nyugton a titokteljes eset; furta, csaknem kibökte az oldalát s nem bírván magába fojtani a történeteket, az egész parókahistóriát elbeszélte egy, a műtermében magát szépítettő urnak, aki a hallottak után meglepetve összecsapván kezeit, így kiáltott fel:

— Az Istenért! És maga ezt csak

ugy, szó nélkül hagyja! Menjen tüstént a rendörséghez és tegyen jelentést. Hátha az illető valami rablógyilkos, nemzetközi tolvaj, posztikiszli elemelő vagy a jó ég tudja, mi-féle gonosztevő?!

A borbélynak sem kellett több! Egy helyett tizet is lépve, lélekszakadva rohant a rendörkapitányi hivatalba, a hol halálra ijedten hegyről-tövíre előadta az egész esetet.

A rendörkapitányban joggal keltett erős gyanut a rejtélyes idegen viselkedése s azért megbizta a rend egyik értelmes örét, hogy rögtön siessen ki a vasuti állomásra és az illető gyanus embert igazolásra hívja fel, a mit ha nem teljesítene, vagy megeselekedni nem tudna és akarna, tartóztassa le és kísérje be.

Az óra már négyre járt s így a rendörnek — miután a vonat 4 óra 10 perczkor indul, futó lépésben kelle az utat megtennie.

Odaér. Másodikát csengetnek. Egy-két percznyi késedelem és . . .

A rendör hirtelen benyit a főnöki szobába s a törvény nevében kéri a vonat elindítását mindaddig feltartóztatni, a míg a keresett, gyanus embert fel nem találja. Rendörünk keres, kutat a néptömeg között; végre megpillantja a torzonborz fejmezbe bujtatott embert, aki egészen nyugodtan sétált az indóház előtt. Feléje siet; elébe áll s hivatalos stílusban felhívja őt, hogy igazolja magát s mondja meg kilétét.

A megszólított megremeg; a paróka, bajusz, szakál és pájészek idegesen mozog-

nak és a gyanus ember rémségesen megijedve, arra kéri a rendört, hogy menjenek be egy külön helyiségbe, ott majd igazolja magát.

A jelenet, a szóváltás — bármily titokban és csendben folyt is — nagy szenzációt keltett a jelenvolt közönség körében, a melynek különben is feltűnt már a sajátos idegen. Kíváncsi tömeg által kísérve, betérnek az irodába, hol a rendör ismétli felhívását.

Az idegen ööl-hatol; zavara nőttön nő s végre kijelenti, hogy ő N. N. gazdatiszt és átnyújtja a rendörnek névjegyét.

A rendör azonban nem elégszik meg azzal s már-már követésre szólítja fel az illetőt, a mikor ez letépvén fejéről a parókát, bajuszt, szakált és pájészeket, így kiált fel:

— Ejh! hagyjon nekem békét! Nem vagyok én sem rabló, sem gyilkos! Tréfa az egész!

A vendég-ékességektől megfosztott csinos és ismerős arcz láttára és a hang hallatára figyelmezzel a vasut egyik tisztviselője s jól szemügyre vevén az idegent, nagy meglepetésére egyik legjobb barátját ismeri fel abban, a ki azután elmondja, hogy meg akarván tréfálni vele utazó barátjait, csupa juxból ily módon tette magát előttük ismeretlenné.

Miután a vasuti tisztviselő és az illetőnek barátai vig kacaj között igazolták, hogy a tréfát üző csakugyan N. N. ur, — a rendör ennyi uri embernek bizonyítására véget vetett az ártatlan tréfából eredt ki-

nos jelenetnek és katonás stellungba vágván magát, szalutált; azután tiszteletteljesen felrevonult és engedte utrakelni a kissé megzaklatott urat, akinek tréfája olyan rosszul ütött ki, hogy majdnem rendöri fedezet alatt volt kénytelen a rendörkapitány színe előtt megjelenni.

Tanulság: Paróka, álhaj, álszakál pájész és kotnyeles borbély könnyen bajba keverhetnek bennünket!

cz.

Nincs lomb a fán.

Nincs lomb a fán, csak száraz ág;
 Lehullott a levele;
 Kihalt a rét, fűszál, virág
 S a dozzadt pázsit vele.

Erdő mélyén, rezgő galyon
 Kis madárka nem zokog;
 Völgy ölén a csermely habja
 Olyan szépen nem susog.

Uj tavasszal uj virág nő,
 Zöld lesz, a mi most kopár;
 Lombos ágon majd vidáman
 Dalol újra a madár.

Sivár keblem felébred-e,
 Ha uj tavasz néz le rá?
 Avagy e szív h'ába sir?
 Nem lesz balszamir tea!?

K. V.

A szép arczkép.

Irta: Varga Mihály.

Mikor benyitottam hozzá, fejét könyökére támasztva, mélyen gondolatokba merülve találtam. Eötte az asztalon, mint mérnökhöz illik, egyenes és görbe vonalak

Az asztalosok az intézeti összes butor-
zatot, valamint a magánfelek által tett meg-
rendeléseket, a cipészek és szabók az in-
tézeti összes lábbeli és ruhaszükségletét ké-
szítik, valamint a viselteteket kiigazítják. A
kertészek a 10 hold terjedelmű kertet, üveg-
házat és faiskolát, a mezei munkások a 60
hold kiterjedésű szántóföldet és szőlőt mű-
velik. A házi munkások teendője az udva-
ron, az épületeken kívül és belül a rendet
és tisztaságot fentartani, fát vágni, vizet
hordani stb.

Minden ipar tanítására egy szakkép-
zett munkavezető alkalmaztatik. Ha a nö-
vendék az illető iparnál oly jártasságot
szerzett, hogy abból megélni képes volna,
s e mellett erkölcsi javulást is tanusít, az
intézet közvetítése mellett az aszóni ált.
ipartestület által segédgé felszabadittatik s
az intézetből kihelyeztetik.

A javítóintézetben a munka a növen-
dékektől nem azért kívánatik, hogy sorsuk
ezáltal súlyosbítsák, hanem hogy azt meg-
kedveljék s ez esetleg életfenntartási kereset-
forrásuk is legyen.

A munkakedv fokozása s a szorgalom
gyűmölésének megismerése céljából tehát
minden növendék 10 krtól 2 frtig terjed-
hető havi munkajutalomban részesül, mely
összeg a havonként tartatni szokott házi
tanácsülésben állapittatik meg. A pénz tény-
leg nem adatik a növendék kezébe, hanem
pénzkönyvecskéjébe bejegyeztetvén, pósta-
takarékpénztárba helyeztetik. Ily módon
néhányik 30—40, sőt 50—60 frtal is ren-
delkezik s e pénzből kimenetelekor ruhá-
zattal, szerszámmal stb. látja el magát. —
E keresményükből az intézetben egyes szük-
séges tárgyakat is pl. levélpapírt, bélyeget,
írószereket, hegedűket, hurokat stb. besze-
rezhetnek, ha erre engedélyt nyertek.

A jó erkölcsi viselet-, iskolai és munka-
szorgalomra való serkentés céljából van
minden növendéknek egy szorgalmi köny-
vecskéje, melybe magaviselete s tanusított
szorgalma minden hét végén bejegyeztetik
az illető családfő által. E könyvecské az
igazgató által rendszeresen megvizsgáltatnak
s ilyenkor természetesen nem marad el a
jóknál a dicséret, buzdítás, rosszknál a
korholás.

Amely növendék erkölcsi javulása
mellett iparában, kertészeti vagy mezei
munkájában kellő jártasságot szerzett, ha-
bár nem telt is le intézeti kötelekének tar-
tama, az intézetből „kísérletképen“ kihe-
lyeztetik. Ez ugy értendő, hogy a növendék
szabadlábra bocsáttatik ugyan, de még az
intézet kötelekéhez tartozván, ennek jogköre
és felügyelete alatt áll, s ha ezen időn be-
lül rossz viseletet tanusítana: az intézetbe
a még szükségesnek mutatkozó pótnvelés
céljából bármikor visszahozható. — A vég-
legesen elbocsáttottak, ha büneikbe később

netán visszaesők lettek is, az intézetbe
többé vissza nem hozhatók.

Hogy a kísérletképen kihelyezett nö-
vendék — különösen távolabb vidéken —
ne legyen egyszerre egészen magára ha-
gyatva, az intézet egy értelme-ebb egyént
nevez ki védnökévé, ki ugy a növendékre,
mint annak gazdjára felügyelni levén hi-
vatott, tapasztalatairól időnkint jelentést
tesz az intézet igazgatójának.

Az összes kihelyezett növendékek ál-
lapotáról az intézet folytonosan tudomással
bir az által, hogy időnkint a szülők, munka-
adók vagy előjáróságokhoz az illető növen-
dék foglalkozását és erkölcsi viselkedését
illetőleg kérdést intéz. Az így beérkezett
jelentések rendszeresen nyilvántartatnak.

A kihelyeztetek egy része állandó
összekötöttségben van az intézettel. Jó vagy
balsorsukról gyakran életjelt adnak, sőt
egyik-másik az intézetet többször meg is
látogatja, s ilyenkor rendszeren hálájukat
fejezik ki az intézet irányában, mely őket
a társadalomnak, mint tisztességes egyéne-
ket, adta vissza.

Legtöbb gyermekre a javítóintézet
valóságos jótétemény. E nélkül vékép el-
züllött volna, s örökös rákfenéje lett volna
a társadalomnak.

A kir. igazságügyminiszterium bölesen
átlátván a javítóintézetek célját és fontos-
ságát s különösen azoknak ez idő szerinti
szükségességét, ismét két javítóintézetet —
értesülésem szerint Budapesten és Székes-
Fehérvárott — szándékozik még ez év fo-
lyamán felállítani.

(Vége.)

Budapest, 1891. május 21-én.

— A zugliger idénye. — A svábhegy lakói. — Az
országos tornaverseny. —

Tengerre magyar! Mondta Kossuth.
Nyaralni magyar! Szól az irányadó szó va-
lamilyk előkelő dandy ajkairól, kit a sikkes
világ rendesen vezérül szokott kiszemelni
magának. No, hála Istennek, legalább any-
nyira vagyunk már, hogy buvóhelyet keres-
vén a hátunkat verő napsugarak elől, talá-
lunk a határon árnyat a hársak illatos lomb-
jai alatt. Szunyadhatunk bekén a puha
gyepen, ha csak a főváros ismeretes szunyog-
kolóniái nem repkednek szemtelnen módon az
orrunk körül, számítván a borvirág kelyhé-
ben rejlő hatalmas falatokra. Ez ellen aztán
nincs más orvosság, mint rájuk rivalni Pe-
tőfi örültjével: „Mit háborgattok? Takarod-
jatok innen! Ostort fonok, lángostort nap-
sugarakból és“ — ha ugyan hallgatnának
rá, mint Szent Pál az oláhokra.

Mikor a vasárnap délután megérkezik,
a szép idővel megkezdődik a seccsio ad
montem sacrum, már tudniillik a zugligerbe.
A papa betesz egy butelliát a kabátja zse-
bébe, karonfogja a mamát, elől a két kis-
asszony. (Az idei divat rendszeren kettő). Is-
ten nevében utnak indulnak. A káplár ur
a kajze-like und königlike regementből viszi
a babáját meg a vergóniáját a zugligerbe.
Vidéki embernek fogalma sincs, hogy mily

az albumba tette. Nekem már az első te-
kintetre megtetszett. Valami sajtáságos van
rajta, hogy mi az, érzeni érzem, de sza-
vakkal ki nem fejezhetem.

Az arczkép egy a gyermekkor el-
hagyni készülő, serdülő leányarcot muta-
tott. A hátlapján lévő évszám szerint három
évtől készült. Mesterét, ki talán felvi-
lágosítást adhatott volna felőle, magam is
ismertem, de már többé nem volt az élők
között.

Sándor magaviselete valami rejtélyes
volt előttem. Igaz, hogy ő mindig olyan
gyengéd szívű, ábrándos kedélyű volt, mint
valami serdülő leány. Virágokért élt-halt
s ugy elbibilődött velük, mint valami érző
lényekkel. Amlár minden ritka, különös,
rejtelmes iránti fogékonysága, de hogy
még egy teljesen ismeretlen arczkép is ha-
tással legyen reá, még is feltűnőnek ta-
láltam.

— De ha nem ismered . . . szoltam.
— Nem ismerem, de előttem még sem
— ismeretlen.

— Ma talányokban beszélsz, s magad
vagy a legbonyolodottabb talány.

— Hallgass meg, hátha megfejtethed.
— Megpillantva azt a képet, valami meg-
remegtető melegség futotta át szívemet. —
Mintha valamely rég keresett kedves ismer-
őst pillantottam volna meg benne. Igen,
kedves ismerőst . . . Ilyennek képzeltem
öt . . . A szabad szárnyára kelt képzeletem
ilyennek rajzolta esendes holdvilágos esén
. . . midőn ott ültem a locsogó pataknál s
elmerülve a fülemilék bűvös-bajos dalában,
midőn elmaradt tőlem a kufár világ s én

érdekes képet nyújt egy ilyen vasárnap
délután a zugliger terrenuma. Ha valaha
valaki nemzetközi konferencián volt, hát
az most újra ott képzelet magát. A jeruzsá-
lemi zsidófátértől egész a lipői otyeézig
valamennyi nemzet képviselve van egy-egy
kis család által. A zugliger idénye semmi
kivánni valót sem hagy hátra. Van ott friss
levegő a tüdőnek bőven, bársacsak zsákokba
leheine szedni s aztán hazavinni a nehéz
levegőjű fővárosi lakásokba. Csupa öröm és
jókedv mindenfelé. Nagyszerű kilátás a fő-
városra és az azt közepén át-szelő öreg Duna
kékes tükrére. A „szép Juhász“ ugyan-
csak hangos a barnagyerekek nótájától.
Hanem azért a „Fácán“, „Trombitás“, „Szép
Helena“ sem maradnak hátra. A budai vö-
rös csábító erővel hat a főváros poros leve-
gőjében eltikkadt belvárosi emberre. Mind
itt látni most összegyűlve azokat, a kiknek
nem áll módjukban a fenyevesek közé menni
nyaralni. Szegényebb embernek az ilyen is
megteszi.

A zugliger a népé. De a svábhgyi
villáknak nagyobb részt arisztokraták a tu-
lajdonosai. Magnások és szellemi arisztokra-
ták nyári idény alatt ide vonulnak ki. Jó-
kai fantáziája nagyobb ruganyosságot nyer
a természeti erők frissítő hatása alatt. Nyar-
alója csak ugy kevélykedik a többi magná-
sokéi között.

A mostani vasárnapot elrontotta a kom-
or idő. A szép május egy pár óra alatt
visszakanyarodott abba az istentelen már-
cziusba, mikor a sok locs-pocs csak ugy
szakadt az ember nyakába. No ezt a gor-
ombaságát sohasem felejtjük a fővárosi
időnek. Az országos tornaversenyt csaknem
megakadályozta. Pedig ugyancsak kár lett
volna, ha az a sok szép fiatal atléta a
messze vidékről hiába serglett volna. A
városligeti tó környéke azért másnap igen
szépen megtelt, mert az eső fehégyott és
a szél is engedett egy kissé. A kíváncsi
nézők még a fák tetejére is mászkáltak,
hogy megláthassák a tornászokat, nem is
gondolván arra elfogultságában, hogy maga
is díjat érdemelne azért az ügyes mászásért,
mely őt a fa legtetéjébe segíté.

A versenyen megjelent a vallás- és
közoktatásügyi miniszter, Csáky Albin gróf
és Berzeviczy állauntikár. Érdekes képet
nyújtottak a vidékenként felvonuló csapatok,
különböző színekben. Az ifju Magyarország
arcza valami szokatlan lelkesedéstől gyult
ki, és oly katonai pontossággal végeztek a
mozdulatokat, hogy Madarász, a szittya ma-
gyar örömeben felkiáltott, hogy az ezekből
leendő önkénteseknek fel év is elegendő a
kiképzésre, nem pedig két esztendő. Magyar-
ország majdnem valamennyi városa képvil-
selve volt, a melyik csak érdeklődik a torna-
ügy iránt. A verseny igen élénk volt. Sőt
még a közönségnek a derbyje is megvolt.
Ha totalisateur lett volna, talán a helyre-
fogadásokba is belement volna. Az első
és másodiknak beérkezők díjakat kaptak.
Kiváló dicséretet aratott, mint a legjobb
torászó tanítvány, a budapesti ref. gimnázium,
melynek tornatanára Porzsolt Jenő,
ismeretes atléta.

A verseny nagyfotosságu eredményét
a bíráló bizottság élén Csáky Albin közok-
tatásügyi miniszter örömmel konstataálta,
egyuttal abbéli óhajátának adott kifejezést,
vajha a tornatanítás menell tagasabb alapot
nyerne. Tegnapelőtt és tegnap o-soltak szét
a versenyre érkezett fiatalok. Egenruhás

megértem a szellő sóhaját, a virágok
illatát; . . . ilyennek jelent meg legnyu-
godtabb álmaimban.

Elhallgatott és szótlánul nézett maga elé.
— Majdnem gyermekvonások, mond-
tam én, éppen hogy szóljak valamit.

— Megengedem, de éppen ez a cso-
dálatos, hogy azon a gyermekarczon a ti-
zenhat tavasz nyiló bája s tizenyolc év
érettsége van kifejezve. — Nézd, mily ne-
mes vonások. Mily lelkes szemek, mily
értelmes homlok! . . .

Tagadhatatlan; Sándor valót mondott.
Az a kü önös teremtes székre térdel, össze-
font karjaival a szék támlájára támaszko-
dik. Inkább kerek, mint hosszukás arcza
mérsékeltent teit, melyre a kedves barackz-
szint oda képzelni szinte kényszerítve van
a szemlő. Azok a nagy, lelkes szemek, a
domboru homlok, valami kifejezhetetlen
ellentétben vannak a gyermekes arczzal.
A gömbölyű nyak, a formás kezek, melyek-
nek rózsaszínbe átmenő fehérségét könnyű
elképzelni — szabadon vannak. A haj —
bizonyosan sötétfelette — dus, tömött, any-
nyira, hogy akármely nőnek szolgálhatna
díszül; de az arcz gyermekes; ugy szintén
a cseresznye nagyságu piczi száj, a rózsá-
szíromnyi parányi füls, ismét gyermekre
vallanak.

Lényének ellentétes tulajdonát az én
költői felfogásu barátom így fejezte ki:

— Mintha a természet megtévedt volna
és a tizenkét éves babának a tizenhat év
minden előnyét adta volna. Esményi szép-
ség miniatúr alakban . . . Vagy talán nem
is földi lény ez, tette hozzá lelkesülten,

djakóktól hemzsegett a pályaudvar perronja,
Ezymást éljenzeve helyezkedtek el a ku-
péba, természetesen középre ültetvén a
győztes Hári Jánost.

Bizony, ha ezen izmos fiatalságra, a
jövendő Magyarországra tekintünk, nincs
okunk aggodni hazánk jövője felett. Spár-
tának hegemoniáját a Lykurgos által nevelt,
izmos, fiatal nemzedék biztosította, mert
csakis ez kéjezi a jövő biztos alapját, a
melyre lehet építeni a nélküli, hogy az
összeomlástól kellene tartanunk.

Ugy legyen!

Fővárosi levelező.

Milyen gyorsan beszélhet az ember?

Egy londoni gyorsíró egyeslet, a „London
phonetic and short writers Association“,
mint a „Phonetic Journal“-ban olvassuk,
kísérleteket tett, hogy milyen gyorsan be-
szélhet az ember. Az egyesület négy tagja
fölváltva olvasott a lehető legnagyobb se-
bességgel, míg a többiek számították a sza-
vak és szótagok mennyiségét. Először őt,
azután egy perczenként olvastak John
Bright beszédéből kiszemelt részeket. Az
eredmény a következő volt. Millins 1253,
Cope 1371, Parker 1380 és Hurst 1649 szót
volt képes kimondani öt percz alatt, vagyis
perczenként Millins 250 6, Cope 244-2, Par-
ker 276 és Hurst 378 szót ejtett ki. Azu-
tán perczenként váltakozva olvastak. Mil-
lins 324, Cope 331, Parker 338, Hurst 378
szót tudott kimondani egy percz alatt, a
mi szótagok szerint így oszlik meg: 462,
475, 491 és 554. Természetesen nagy a
különbség az olvasás és a beszéd gyors-
sága között, noha akárhány ember beszé-
dének sebessége fölér a folyékony olvasás-
sal. E számok világosan mutatják, hogy a
beszéd gyorsasága perczenként folytonosan
csökken, mert a mig egy percz alatt átlag
378 szót, azaz 554 szótagot lehet kiejteni,
addig már öt percz alatt egy perczre átlag
csak 329 szó esik. A magyar képviselőház
leggyorsabb szónoka Szapáry Gyula gr.
miniszterelnök, ki perczenként gyakran 320
szótagnál is jóval sebesebben beszél, a leg-
lassabb szónok pedig eddigi számítások
szerint Fejérváry br. honvédelmi miniszter,
a ki egy percz alatt átlag csak 130—132
szótagot ejt ki. Tisza Kálmán beszédének
gyorsasága perczenként 166—210 szótag
között váltakozik. Az igazságügyminiszter
egy percz alatt 178—219, Apponyi Albert
gróf 234—270, Csáky gróf vallás- és köz-
oktatásügyi miniszter 275, Baross 215—280,
Wekerle 252—295 szótagot monl. A: ér-
telmes és érthető beszédnek legnagyobb
sebessége, a mint e számokból kitalálk, sok-
kal magasabb, mint általában hiszik. Erről
mindenki meggyőződhetik, ha óra szerint
számlálja az olvasott szótagokat.

Különfélék.

— Az aszfalt-munkálatok a legseré-
nyebben folynak a város utcáin. Az elmúlt
két hét alatt több száz méternyi járda lett
lerakva és ha a murka továbbra is ilyen
erővel halad, a jövő hónapban nemcsak a
közgyűlés által terbe veit és általunk már
jelzett főbb utcazóna készül el az aszfalt,
hanem azokon is, a melyeknek lakói utólag
kértek aszfalt járdát. Ilyenek: a Simor-
László-, Báthi- és Petőfi-utcák.

hanem egy menyei angyalka, a ki ugy
illant el társaitól . . . Látnom kell őt!

Arcomról olvasta le, hogy a mit ő
olyan határozottan remél, annak teljesülé-
sét én kétségesnek tartom.

— Talán nem hiszed? Ezt sejtlemem
mondja. Nem vagyok babonás, de ennek
feltétlenül hiszek. A mikor először tudtam
meg, hogy szíve van, már akkor ezek a
vonások rajzolódottak le előttem, kezdetben
halványan, később élénkebben. Életemben
sok nőt láttam, de eszményemnek egyik
sem felelt meg annyira, mint ez a kép.

Annyira hasonlítanak egymáshoz, mint
egy tőnek két rózsája; — azzal a külön-
séggel, hogy mig ez a kép a rózsát fejle
bimbókorában ábrázolja, addig az én esz-
ményem azt kifejlődve mutatja. Ez nem
merő véletlen — ne vess ki, nem bánom,
de én bízom . . .

Boldog Isten! milyen az az emberi
szív. Titokzatos betűkkel tele irt könyv,
melyből tulajdon birtokosa sem, annál ke-
vebbé tud az idegen olvasni. Sokan és
sokat irtak már róla, de ki fejtette meg?
Tenger az, a melynek nyugalma, majd ti-
tokzatos háborgása olyan rejtélyes; mér-
hetetlen mélységének aprólékos, de az élet-
ben mégis oly nagy szerepet játszó titkai,
nem a vizsgálódó emberi nem megfejtésére
teremték. A mi jellemzi az egyeseket, az
nem áll valamennyiről; a mi kevés ráillik
valamennyire, az csak gyenge fényt vet az
egyésekre. Valóban sokszerű láng csapna
fel, ha Petőfi szerint a temetőbe porladó
szívek összegyűjtött hamvat meggyujtanák..

* * *

— **Kinevezés.** Zaffyri István, a lévai járásbíró, a bíróság a fehértornyai kir. ügyészséghez alügyészsé néven kinevezett ki. — Ösintén üdvözöljük megélelt életét alkalmából!

— **Ondrejkovics János** szent-benedeki esperes-plebános, a peszéri iskola építésének vezérlője a 200 frtot adományozott és egyúttal megígérte, hogy ez év őszén ugyanezen célra még 200 frttal fog járulni. — A némesleki férfi adománya nem szorul díszre!

— **Szirtey György**, a lévai járásban jó hírnevű már ismert orvos — mint legközelebb említettük — a garam-kézsi kör által egyhangulag körörvossá választván, lakását Lévár, a báthi-utca, Klabala-féle házban helyezte el. — Az orvosi tényszerű tapasztalatai folytán a község bizonyára teljes bizalommal fordul hozzá.

— **A kőjárda építése**, amely a Szepes-utczán a vasúti van tervezve, nem tudjuk mi okból, teljesen szünetel. A múlt évben úgy a hogy elkészült a Szepes-utca végéig, de az ideig még egy lépést sem haladt tovább. A kész járda ellen is általános panasz, mert a kapubejáratok koczkaköveit oly rosszul vannak lerakva, hogy helyfel-közzel feltényérnyi hézag van közöttük és már az első tel is annyira megviselte a járdát, hogy a kövek elmozdultak és súlyosnak. — A járda mentén lakó házigazdák érdekében szótunk fel akkor, a midőn telhívjuk az illetékes körö, figyelmét arra, hogy ezen hibákat a vállalkozó által kijavíttassák és úgy a város lakosainak, mint a vasútról gyalog érkező idegenek érdekében sürgetjük, hogy ezen járdának tovább építése sürgősen munkába vessék, hogy meg a nyaron át készen legyen.

— **Színház.** Gerőfi Andor színtársulata működését városunkban pénteken kezdte meg. Ez alkalommal bemutatóul színe került Meinhac és Halevi Nebantsvirág operettje. Vida Etel (Flavigni Denise) fiatal művészi kivitelben játszotta szerepét. Hangja megnyerő, koloraturája élenk, előadása kegyes. Különösen sok tapsot aratott Kupléval és a Celestinnel énekelte kettőssel. Váradi József (Chateaux örnagy) eltalálta szerepének karakterisztikus oldalait. Sikertelen a közönség elismerését kivívni, amely különösen megszokta már, hogy az első előadás alkalmával kisse tartzkodva fogadja a szereplőket, nehogy elhamarkodva mondjon ítéletet. Rutinnal játszott s egyike volt a mai est legkiválóbbjainak Szilágyi Dező (Celestin). Breznané (Fejedelmesszony) a zárdafőnöknő komoly és meltsagos alakját személyesítve, természetesen elegáns játékával vált ki. Elismeréssel adozunk meg Váradiné (Corina) és Szelenének (Színigazgató). Az első előadás sikerit tehát elég jónak mondhatjuk. Általában, ha szabad ezen egy előadásról következtetnünk az egész szezonra, remélhetjük, hogy az előadások sorozatában a közönség nem fogja megváltoztatni a társulat iránti taplát mai jó véleményét, mert mindenestre megerdenni a partogást. Szombaton a Szerelem boldogjait adták, ma pedig színe került a Czigány. Ezekről jövő számunkban.

— **Majális jótékony célra.** E hó 27-én a nagy-szani zalogosi erdőben táncszalcsébekeöltött majális lesz, melynek tiszta jó-

Sándor, meggyőződéséhez képest, keresztelni kezdte a külföldi kép eredetijét. — Megjelent minden fővárosi és vidéki bálon, mulatságon. Sorra jarta a fürdőket; de a kit keresett, nem volt sehol. Ez csak olaj volt a türe. Sovárgása nőttön-nőtt. Kedélye, sőt az egész ember megváltozott. Fölötte szórakozott lett. Arcának fájdalmas vonása világosan mutatták, hogy sokat szenved beisékképpen.

Feltem kezdtem. Előszedtem minden meggyőző s rábeszélő tehetségemet.

— **Lásd, edes Sándorom,** álmoképek után futni nem okosság.

— **Tudom, te csak a kétszerkettőt** tartod olyannak, a mivel foglalkozni érdemes; te nem tudod, mi az: igazán szeretni.

— **Ilyen elvont elvi kérdéseket** vitatni nincs kedvem. Maradjunk csak a reális alapon. Te rajongsz egy ismeretlen után, a kiroi még azt sem tudod éle? A szép, fiatal lányok is meghalhatnak ám!

— **Hogy életben van és én látni** fogom, hiszem a reménynek, mely bennem él.

— **Hát tegyük fel, hogy él;** de még mindig egész özőne marad fón a kérdéseknék: meglátod-e valaha? közelíthetsz-e hozzá? vagy talán már...

— **Az Istenre!** ne folytasd, mert minden szavad egy törzsűrd; szívemnek. Tudom, mi a szándékod; lehet, hogy jó, de kárba vész minden fáradságod. Mert tud meg, hogy ő szívemhez van forrva s csak az erőszak tépheti le onnan, a mi bizonyosan életembe kerülne.

Olyan határozott, szilárd hangon mondta

vedelme a Nagy-Sallóban létesítendő kisdóda alapjára lesz fordítva. — Személyjegy 1 frt. — családjegy 2 frt. — Kezdeté d. u. 2 óraker. — Kedvezőten idő esetén a mulatság június hó 2-ára halasztatik.

— **Pongrácz Károly** nyugalmazott honvédszázados, egyidőben a lévai honvéd-tisztikar közkedveltségben részesült tagja, f. hó 18-án életének 54-ik évében Pozsonyban elhunyt. — Neje Szlezák Hermin és gyermekei: Karola, Mária és Jolán gyászolják a korán elhunyt derék férfiú halálát. — Nyugodjék békében!

— **Vizsgák szigorítása.** A közoktatásügyi miniszter az évi záróvizsgák és érettségi vizsgálatok szigorítására körendeletet bocsátott az összes tanhátságokhoz. A körendelet értelmében a főszly az írásbeli dolgozatokra fektetendő. Hatályon kívül helyeztetik az, hogy ha a tanuló az egyik kérdésre elégséges, a másikkra elégtelennel felelt, elégséges érdemjegyet kapott. A kitűzött három kérdés közül, a ki: egyre meg nem felelt, az megbukik.

— **A vallás- és közoktatásügyi miniszter** rendeletet intézett az összes középiskolák igazgatóihoz, melyben meghagyja, hogy jövőben a hittani órák valláskülönbőség nélkül az intézet helyiségeiben tartassanak meg.

— **Színházi műsor.** Ma színekerül a „Czigány“; hétfőn „Király és pőr“; kedden „A huszárszerelm“; szerdán „Három párczi pőr“; csütörtökön „Bukov, a székelyek hóhéra“; pénteken gyermekei-óadás; szombaton „Narcis, Pompadour bukása; vasárnap „Meuzina“, a tengeri szép tündérelány.

— **Az itatok hamisítóinak üldözése.** Az ország különböző vidékein általános a panasz, hogy az itatok nagyobb része annyira hamisítva van, hogy azoknak használata a közegészségügyet veszélyezteti. A belügyminiszter ez ügyben leiratot intézett a városi hatóságokhoz, hogy a legszigorúbb ellenőrzést eszközöljék.

— **724 új tisztviselői állás** lesz betöltendő, ha a közigazgatás államosításáról szóló javaslat törvénynyé válik. A költségvetés, a közigazgatás mai költségeihez képest, 1,642,000 frt. A mostani tisztviselőkre, kik megbízásuk idejéig hivatalukban maradnak, az új fizetési fokozatokat nem fogják alkalmazni végleges kinevezésük előtt; a nyugdíjra való igényök teljesen épségben marad.

— **Az országos tornaversenyéről,** amely tudvalegőleg pünkösöd hétfőjén Budapesten lett megtartva, e hó 20-án jöttek haza állami tanítóképzőnk növendékei, a kik Krick Jenő tanár vezetése alatt vetek részt a versenyben. Vigan, zeneszó mellett vonultak a vasúttól a városba, ezzel adva kifejezést öszinte örömlüknek a kitüntetés felett, mely egyik ügyes társukat, Zsákovich Lajos, IV. éves növendékét érte, a ki a 200 méteres sík versenyben ezüst érmet nyert.

— **Juniális.** Nyitrán az ottani intelligens fiatalok június hó 13-án nagyszabású juniális rendez a zabori zárdában. — Beleptidj: személyenként 1 frt. — Kezdeté délután 6 óraker. — A mulatság iránt — mint levelezőnk írja — úgy a városban, mint a vidéken már most is igen nagy az érdeklődés. — A rendezőség lapunk utján azon óhajának ad kifejezést: vajha Barsvarmegye kedves szépei és fardhatatlansá-

ezt, hogy nem mertem neki eszent mondani.

Igy tartott ez két álló esztendeig. Érzelmé az idővel növekedett, reménye ellenben egyre fogyott. Ugy nézett ki, mint a ki nehéz betegségből lábadt fel. Már többé nem akartam lebeszélni, sőt inkább minden módon rajta voltam, hogy félélszszem hamvadó reményének útszeit. — Sándor — fogtam meg baráti lévvel a két kezét — remélj, jó az Isten!

— **Reméltem, felelt a lemondás** szomorú hangján, — reméltem, de a reménynek is, mint mindennek az ég alatt, megvan a maga ellensége: az eredménytelenség, melynek nyomába utóbb a fájó csalódás lép. Jaj nekem, ha csalódtam! —

Ekkor biztak meg az n...i szárnyvonal felmérésével.

Eutól, a megfeszített figyelmet igénylő munkától vártam meggyógyulását.

Néhány hét múlva azt írta, hogy jól érzi magát. A jó hegyi levegő meghozta az elvesztett egészségét. Levelén bizonyos nyugodtság vonult végig. A jó Isten, írta, meghallgatta őt, mert erős elhatározás támadt benne, hogy férfiasan fogja sorsát viselni. A reményről végkép ugyan nem mond le, de ha nem valósul is, nem esik kétségbe, mert — úgy végzi sorait — a hatalmas világteremtő Ur mondja: „Ember küzdj és bizva bizzál“.

(Folyt. köv.)

gukról ismert táncosai minél nagyobb számban örvendeztetnék meg jelenlétükkel a kedélyesnek ígérkező mulatságot.

— **A póstyéni fürdőben** már most is élenk képet nyújt a személcének a parkzenét hallgató közönség. A vendégek szórakoztatásáról a vigalmi bizottság dr. Fodor Kalmán elnöke alatt gondoskodik s a már általuk pünkösöd hétfőjén rendezett tombola pompásan sikerült. A közönség zsufozásig megölte a gyógytermet, hogy szerencsét próbáljon s elayerje a szöbnel szebb tárgyakat. Ezentul kéthetenkint katoná zenekar is fog játszani, továbbá a színekörben is megkezdődnek az előadások. Mindez kétségkívül hozzájárul majd ahhoz, hogy a póstyéni fürdő közönsége ne csak gyógyulást, hanem szórakozást is találjon.

— **Alpesi bányatársaság.** Az osztrák bányaiiparnak ez a legelőkelőbb képviselője a mult esztendőben megint oly üzleteredményt ért el, mely becsületére válik a társaság igazgatóságának. A mérleg rendelkezésre álló 2,942,422 frt. tiszta nyereséggel zárul, mely összegből már az összes leírások és dotációk le vannak üve. Az igazgatótanács a tisztnyereségből 1,650,000 frtnak részvényenként 5 $\frac{1}{2}$ forintos, 5 $\frac{1}{2}$ %-os osztalék fizetésére fordítását javasolja a közgyűlésnek. Az osztalékfizetés után marad még 1,292,422 frt, melyből az alapokat dotálják, az igazgatótanácsot és az igazgatóságot honorálják, a maradékot pedig új számlára írják. E szerint a legközelebbi, illetőleg a folyó üzletének már előre egy tekintélyes összeg esik javára, mi által lehetséges lesz e kitünően vezetett társaság részvényeseinek a jövő évben is az „Alpine“ hagyományainak megfelelő kamatjövédelmet biztosítani. A gondoskodás a jövőre egyik legjobb tulajdonsága e társaságnak, melynek nem a legkisebb részben köszöni virágzását az osztrák bányaiipar.

RÖVIDHIREK. — Nataliát, a szerb király anyját, e hó 19-én katonai fedezet mellett kiutasították Belgrádból, a mely alkalommal nagy zavargások voltak a városban. A katonaság a nép ellen fegyvert használva, több embert agyonlőtt és számsan megsebesültek. — **162 király-himnusz.** A műbarátok köre által egy magyar király-himnusz szövegére hirdetett pályázatra, mely e hó 20-án lejárt, nem kevesebb, mint 162 pályamű érkezett. — **Az osztrák kormány** elhatározta, hogy az okkupált terület kórházaiiban nő orvosokat alkalmaz. — **Nagy-Varadon** Sipos Orbán kir. tanfelügyelő új fajta kályhát talált fel és szabadalmat is nyert rá; a szabadalmat Magyarországra nézve egy ottani építész vette meg 20 ezer frttért. — **106 éves asszony** halt meg e napokban Félegyházán; élete fogytaig jól látott és dolgozgatott. — **Er-Adonyban** egy napzamos, nagy nyomora felett elkeseredve, baltával a nyönütötte három kis fiát, azután kivégezte magát is. — **Havazás.** A mult napokban Angol- és Franciaország több vidékén erősen havazott. A vetések sok helyen teljesen elfagytak. — **Péternárról** legközelebb tzerötezer embert fognak szibériai fogságba szállítani, a kik között sok az asszony és gyermek; ezek a számüzetésben önként vesznek részt az elítéltekkel.

APROSÁGOK.
— **Rovatvezető Zuhany.**

A várt gyönyörűség. — No, Béla, nem hittem volna, hogy már házasságunk harmadik napján veszekedni fogsz velem? — Hagyd el, lekem, hiszen rígen vártam erre a gyönyörűségre.

A törvényszék előtt. Törvényszéki orvos: Sérültél a baloldali látelegnek súlyos zudását, jelentékeny vérömlenyt a bőr alatt s annak nagyobb toku sérülmét találtam. — **Bíró:** Orvos ur azt érte, hogy megkékült a szeme, mint a szilva! Nemde? — **T. orvos:** Igen! — **Bíró:** No, azt hamarabb is megmondhatta volna!

KÖZGAZDASÁG.

A trieszti általános biztosító-társaság (Assikurazioni Generali) f. é. április hó 30-án Triesztben tartott 59 ik közgyűlésén beterveztette az 1890. évi mérlegeit.

A közgyűlésnek tett jelentésekből értesülünk, hogy az életbiztosítási ágban a díjtartalék 2,293,129 frt 35 krral szaporodott és 1890. december 31-én 28,927,291 frt 36 krra emelkedett és hogy az 1890-ben ujjonnan kötött biztosítások összege 17,696,232 frt 94 krra rogtott, mi által az 1890. december 31-én érvényben levő biztosítások tőkeösszege 124,121,441 frt 72 krra szaporodott fel. Az évi díjbevétel az illetékekkel együtt 5,002,565 frt 89 krt tett ki.

A tiz- és szállítmány-biztosítási ágazatokban a díjbevétel 9,017,000 frt 32 krt tett ki, mely összegből, mint minden tehertöltés díjtartalék 2,250,646 frt 87 krt. helyeztetett tartalékba, míg az 1890. december 31-én a jövő évekre érvényben maradó díjkötelezvények összege 24,167,306 frt 81 krra rug.

Az 1890-ben kifizetett károk összege 8,345,827 frt 21 kr. A társaság alapítása óta egész 1890. december 31-dikéig 235,717,767 frt 43 krnyi tekintélyes összeget fizetett ki károk fejében. Ezen összegből 143,424 káreset 44,315,616 frt 47 krnyi kártérítéssel hazánkra esik.

Az értékpapírok árfolyam ingadozásának fedezésére szolgáló tartalékalap 1890. december 31-én 1,209,030 frt 27 krra emelkedett, noha a kisorsolható értékpapírok csak is névértékükkel lettek a mérlegbe felvéve.

A tőkésített nyereségtartalék az alapszabályok szerinti összegben 2,625,000 frttal, az ingatlanok tartalékalapja 1,289,480 frt 92 krral és a kétes követelések tartaléka 80,000 frttal maradt változatlanul.

Az összes biztosítéki alapok 2,545,432 frt 80 krról 43,303,671 frt 22 krra emeltek és a következőképpen vannak elhelyezve:

1. Ingatlan vagyon és jelzálogok 9,009,007 frt 76 kr. 2. Kölesönök intézeti életbiztosítási kötvényekre 2,807,812 frt 84 kr. 3. Kölesönök állami értékpapírokra 38,648 frt 74 kr. 4. Értékpapírok 24,507,472 frt 98 kr. 5. Váltók 448,903 frt 81 kr. 6. Folyó számlák és adósk a hitelezők levonása után 627,774 frt 46 kr. 7. Pénzkészlet az intézetnél és bankoknál 2,189,050 frt 63 kr. 8. A részvényesek adólevelei 3,675,000 frt. Összesen: 43,303,671 frt 22 kr.

Tiszta nyereség fejében 737,862 frt 44 kr. lön kimutatva, miből minden egyes részvényre 120 arany forintnyi (egyenlő 300 frankkal) jutalék esik.

Lévai piaczi árak.
Rovatvezető: Kónya József városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 9 frt 50 kr. 9 frt 80 kr. Kétszeres 7 frt 40 kr. 7 frt 70 kr. Rozs 7 frt 60 kr. 7 frt 80 kr. Arpa 6 frt. 50 6 frt 70 kr. Kukoricza 6 frt 80, 7 frt — kr. Bab 6 frt 60 kr. 6 frt 80 kr. Zab 6 frt 60 kr. 6 frt 80 kr. Lenese 7 frt 20 kr. 7 frt 50 kr. Köles 5 frt 80 kr. 6 frt — kr.

Nyilttér.
I.

Selyem grenadines, fekete és szines (mindenféle világos színen is) 95 krtól frt 9,25 per méter (18 minőségben) vég és darabszámra küld porto- és vámmentesen **Henneberg G.** cs. és kir. udv. szállító Zürichben. Mintákkal forduló pósiával szolgál. Levelekre Svájcba 10 kros bélyeg ragasztandó.

II.

192/1891. tkv. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az ipolysági kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Gal Erzsébet mint végrehajthatónak **Krausz András** végrehajthatást szenvedő elleni 200 frt tőkekövetelés és járulékaik kielégítése iránti végrehajthatási ügyében az ipolysági kir. törvényszék területén lévő Tergénye község határában fekvő a tergenyei 43. és 44. sz. tjkvekben Krausz András és id. Krausz János közös tulajdonul bejegyzett I. 1. sor 43. hrsz. a. 31-ik száma lakházra udvarral 400 frt. b) Krausz András tulajdonul a 43. sz. tjkvben I. 2. sor 44. hrszámú kerte 27 frt. c) I. 3-19. sorsz. a $\frac{2}{16}$ od urbéri kültelekre, illetve e helyett tagosítaskor kiosztott új birtokra a 357. 503. és 520. térk. számok a. kiadott és Véber Károly által B. 5. rdsz. a. bejegyzés szerinti tulajdonjogilag megszerzett „Tóállás“ „Hosszak“ és „Cséjte földek“ dűökböni új birtok kivételével 500 frtba, ezenmel megállapított kiküáltási árban az árverest elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi július hó 15-ik napján délelőtti 10 óraker Tergénye u községi hazánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküáltási áron alól is eladatul; fognak.

Árverési szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 40 frtot, illetve 3 frtot, illetve 50 frtot közszépben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett artoyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt ig.-ügyminiszteri rendlet 8 §-ában kijelölt: óvadékképes értékpapírban a kiküáltott kezehez letenni, avagy az 1881. LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű esismervényt atszolgáltatni.

Kir. törvényszék mint tkvi hatósága. Ipolyságon, 1891. évi január hó 16. napján.

Novotny István, kir. törvényszéki bíró.

III.

591/1891. tkvi szám.

Póthírdetmény.

Az ipolysági kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, miszerint a Gal Erzsébet tergenyei lakos végrehajthatónak **Krausz András** tergenyei lakos végrehajthatást szenvedő elleni 200 frt tőkeköv. s jár. iránti végrehajthatási ügyében 192/1891. sz. a. kibocsátott árverési hirdetményben a tergenyei 43. és 44. sz. tjkvben Krausz András és id. Krausz János közös tulajdon ul bejegyzett I. 1. sor 43. hrsz. alatti 31. sz. lakházra udvarral 400 frt, Krausz András tulajdonul a 43. sz. tjkvben I. 2. sor 44. hrszámú kerte 27 frt, I. 3-19. hrsz. a $\frac{2}{16}$ od urbéri kültelekre, illetve e helyett a tagosítaskor kiosztott új birtokra, a 357. 503. és 620. térképi számok alatt kiadott és Véber Károly által 5. rdsz. a. bejegyzés szerinti tulajdonjogilag megszerzett „Tóállás“ „Hosszak“ és „Cséjte“ földek dűökböni új földek kivételével 500 frt kiküáltási árban 1891. évi július hó 15-ik napjának délelőtti 10 órájára kiüzött árverés az 1881. 60. t.-cz. 167. §-a alapján Lóvi Jozefa végrehajtható érdekében is 15 frt 70 kr. követelése s járulékaik kielégítése végett megtartatul fog

Kir. törvényszék mint tkvi hatóság. Ipolyságon, 1891. évi január hó 25-én.

Novotny István, kir. törvényszéki bíró.

KIS HIRDETÉSEK.

Kiadvány minden sz. egy... díjazás... díjazás... díjazás...

Hirdetésekre... díjazás... díjazás... díjazás...

Nyitrai László ur Mártonffy- (Szappanos)-utczai házában három szoba- konyha- pincze- és éléskamrából álló lakás azonnal bérbeadatik. Bővebb felvilágosítást ad Léván, 1891. május 16. Pólya Pál, lakik Nyitrai Ferencz ur házában.

3-1 FRISS töltésü 85 ASVÁNY-VIZEK kaphatók MEDVEČZKY SÁNDOR gyógyszerárúháza, Léván.

6-3 ÜGYNÖKÖK 75 törvényileg megengedett sorajjegyek részletfizetés mellett eladására általunk a legelőnyösebb feltételek mellett mindenhol felvételnek. Fővárosi váltóüzlet-társaság Adler és Társa Budapest, Fűrdő- és Dorottya-utca sarkán.

MÁRIACZELLI gyomorcsépppek kézzel BRÁDY C. védjeggyel... Elismert kiállítások... Gyógyszertárakban kapható.

A LÉVAI TEMETKEZÉSI EGYLET diszes ravatalt készítetett, melyet a nagyközönség használatára is feljárn. Az egylet elhunyt tagjai díjmentesen kapják. Nem-tagok részére mérsékelt díj mellett engedtetik át használatul. A kiköleszöndést az egylet elnöke, Uhlárik Antal Léván eszközli, akihez az érdekeltek fordulni sziveskedjenek. (82) 3-2

Melyik lapra fizessünk elő? Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legelőszőbb magyar lap az „EGYETÉRTÉS”, a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közönség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés”-t népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a legérzékenyebb és a legteljesebb tudósítást ad az „Egyetértés”-ben. Gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés” kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak bőségével s alaposágával ma már nem versenyezhet más lap. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda megtalálja mindazt az „Egyetértés”-ben, a mire szükség van. Változatosan szerkesztett tárczájában, annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem. Két három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30-40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarsággal fordításban kapnak az „Egyetértés”-ben. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan értesülni akar, fizessen elő az „Egyetértés”-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr., 1/4 évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatószámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld. (39) 52-7

CSIK JÓZSEF eszék. és kir. kizárólag szabadalm. első szerémi portland-cement- és viz-mészgyár BEOCSINBAN. Központi iroda és raktár: BUDAPESTEN, V., Rudolf rakpart 8. ajánlja a t. építész és építőmester urak, építkezési vállalatok, földbirtokosok, községi és egyházi előjárások, valamint a n. é. építő-közönség becses figyelmébe saját gyártmányu Portland-cement és vízhatlan meszt melyek mindenkor egyenlő jó minőségben szállíthatnak. — Árjegyzékek a magyarázat kívánatra készségeggel megküldetnek. (25) 30-7. Páris, 1867. Bronz érem. Kecskemét, 1872. Ezüst érem. Ujvidék, 1875. Arany érem. Szeged, 1878. Érdem-érem. Triest, 1888. Arany érem.

ASSICURAZIONI GENERALI 1890. ÉVI MÉRLEGE. NYERESÉGI- és VESZTESÉGI-SZÁMLA az A mérleghöz (1890). Table with columns for 'A tétel neve', 'Utd', 'Vegyon', 'Osszes', 'Kiadás', 'Eveti', 'Kiadás'.

Bővebb zárszámadási jelentések az alanti ügynökkéknél kaphatók. Ugyanott felvilágosítások a legnagyobb készséggel adatnak és élet-, tűz-, szállítványi és üvegbiztosítások általános baleset ellen biztosító-társaság számára a legelőszőbb díjak és a legelőnyösebb feltételek mellett elfogadtnak. NYOMATOTT NYITRAI és TÁRSANÁL LÉVÁN 1891.